

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa M. Z.
przeciwko B. H. i C. Z.
o zwolnienie spod egzekucji,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 stycznia 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego w O.
z dnia 4 czerwca 2020 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Powołanie we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wskazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności

w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (zob. m. in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, nie publ.).

Skarżąca we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej wskazała art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. jako podstawę przyjęcia skargi.

Nie wystąpiła przesłanka potrzeby wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości, bo skarżąca nie wymieniła żadnych przepisów prawa, które te wątpliwości budzą. W łącznym uzasadnieniu skargi przekazała swoje wątpliwości co do prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego, natomiast uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej nie zawiera żadnych wywodów prawnych w odniesieniu do konkretnych przepisów prawa. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem jest odrębnie konstrukcyjnie i funkcjonalnie częścią skargi kasacyjnej (art. 398⁴ § 2 k.p.c.) i nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie w innych częściach skargi argumentów na uzasadnienie podniesionych w nim twierdzeń.

Trzeba mieć również na uwadze, że wskazany przez stronę przepis prawa musi budzić poważne wątpliwości, a zatem nie wątpliwości zwykłe, które mogą być rozstrzygnięte przez sąd powszechny w toku rozpoznawania sprawy, a wątpliwości kwalifikowane, wynikające z rozbieżnej jego wykładni przez judykaturę i doktrynę. Ta rozbieżność musi być ugruntowana, a zatem muszą się wykształcić odmienne stanowiska prawne, a wskazane okoliczności muszą być przedstawione przez skarżącą w wywodzie prawnym, czego nie uczyniła.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego nie orzeczono wobec braku wniosku w tym przedmiocie.